

Nr.
van het arrest

Nr. 2506/310
van het repertorium

Nr. 685 P 2005
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verlaent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
aannemer-schrijnwerker,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

2.
handelaar,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
„ advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

Te _____, van 9 oktober 2003 tot 14 oktober 2004

als eigenaars, die de werken zelf hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te _____, gekadaastreerd _____

eigendom van _____, aannemer-schrijnwerker, geboren te _____ op _____, en

handelaar, geboren te _____ op _____, beide wonende te _____

ingevolge akte van 3 oktober 1986 verleden voor notaris _____ met standplaats te _____

Zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning van het college van Burgemeester en Schepenen, de volgende bouwwerken in stand te hebben gehouden:

- Een constructie (vermoedelijk paardenstal) in betonblokken met een oppervlakte van +/- 11 m op 12,50 m en met een hoogte van +/- 3,20 m, afgedekt met pannen en voorzien van een betonnen vloerdek.
- Funderingen aan de achterzijde van de stal (lengte +/- 12 m) en aan de rechterzijde van de stal (totale lengte +/- 20 m). Het gedeelte tussen de achtergevel en de achterste funderingen is verhard met bouwpuin.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert het afbreken van de constructie (met inbegrip van de verwijdering van de vloerplaten) en het opruimen en afvoeren van de terreinverharding maar een erkend stort.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 22/03/2005, nr.
(en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen:
46,25 euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 18 mei 2005 door beklaagden tegen al de
schikkingen
- op 1 juni 2005 door het Openbaar Ministerie
tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 17 mei 2005 door de correctionele
rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar
gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149
en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de
organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals
gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S.
30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april
2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1
maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.
22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29
januari 2004).

...

Verklaart beklaagden schuldig aan het feit zoals
omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd
na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagden voor dit feit tot een geldboete van 400 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 2.200 euro of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 66,35 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de constructie - met inbegrip van de verwijdering van de vloerplaten - en het opruimen en afvoeren van de terreinverharding naar een erkend stort, onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag.

Zegt voor recht dat de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beide beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten van wederrechtelijke instandhouding bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt;

Overwegende dat de eerste rechter een wettige en aan de persoon van ieder van de beide beklaagden, daarbij rekening houdende met hun strafrechtelijk verleden, en aan de omstandigheden en de relatieve ernst van de feiten aangepaste bestraffing oplegde aan de beklaagden, zodat ook deze bestraffing door het Hof hernomen wordt omwille van de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die het Hof bijtreedt en herneemt;

Overwegende dat de beide beklaagden, die thans ieder over een blanco strafregister beschikken, in de wettelijke voorwaarden verkeren om in aanmerking te komen voor het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen;

Dat het dossier elementen bevat van aard om aan te nemen dat de beklaagden ondertussen een andere ingesteldheid hebben aangenomen ten opzichte van hun maatschappelijke plichten en maatschappelijke beperkingen zodat derhalve, mede met het oog op het bevorderen van hun reclassering, het aangewezen is met betrekking tot de feiten aan ieder van de beide beklaagden uitstel van de tenuitvoerlegging van de gehele opgelegde geldboete te verlenen;

Dat dit uitstel de beklaagden er hopelijk zal toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar zij moeten weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; dat de duur van het uitstel dient bepaald op drie jaar teneinde een nuttige preventieve werking te verkrijgen;

Overwegende dat de herstellvordering te dezen aan de wettelijke voorwaarde dat zij in het Nederlands dient opgesteld voldoet, nu - en ook al bevat zij anderstalige vermeldingen - alle vermeldingen, vereist voor haar regelmatigheid, in het Nederlands werden gesteld;

Dat de wet geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vermeldingen oplegt terwijl verder de rechterlijke controleplicht omtrent de wettigheid van de herstellvordering enkel kan leiden tot het desgevallend en met toepassing van artikel 159 Grondwet zonder gevolg laten van die herstellvordering;

Overwegende dat de bewuste anderstalige passages in de herstellvordering geen rechtstreekse motieven zijn met betrekking tot de herstellvordering in zijn essentie doch louter een illustratieve functie hebben ten aanzien van het in het Nederlands aangehaalde argument omtrent de gehoudenheid van de strafrechter als gevolg van het tussenkomen van het arrest van het Arbitragehof van 22 juli 2004 in functie van artikel 28 van de wet op het Arbitragehof;

Dat derhalve dient vastgesteld dat de zakelijke inhoud van de bewuste passages - in concreto drie citaten uit vermelde rechtsgeleerde teksten - uitdrukkelijk aangegeven staat en het meer uitgebreid anderstalig citeren eerder als een gemakshalve hulp bij lezing/tekstcontrole bedoeld is en derhalve van louter illustratieve aard is zodat dergelijk aanhalen van anderstalige passages in de herstellvordering te dezen de taalwet niet schendt;

Overwegende dat de discussie of de visie van de stedenbouwkundig inspecteur met betrekking tot hetgeen volgens hem dient afgeleid uit het arrest van het Arbitragehof van 22 juli 2004 nu al dan niet correct is te dezen niet relevant is met betrekking tot de vraag naar de regelmatigheid van die herstellvordering nu, ingeval zij niet correct zou blijken, de herstellvordering zelf daardoor niet wordt aangetast in haar bestaan;

Overwegende dat beklaagden ten onrechte voorhouden dat het vorderen van herstel in de oorspronkelijke toestand het terugzetten van zeven paardenstallen impliceert, nu dergelijke vordering moet begrepen worden als een eis tot herstel in de niet-wederrechtelijke staat en derhalve niet noodzakelijk in de vroegere feitelijke of materiële staat;

Overwegende dat de herstellvordering te dezen reeds was ingeleid voordat de regels met betrekking tot het advies van de Hoge raad voor het Herstelbeleid toepasselijk waren, derwijze dat er destijds geen verplichting was voor de stedenbouwkundig inspecteur om voorafgaand advies in te winnen

terwijl er evenmin thans enige verplichting bestaat noch voor de stedenbouwkundig inspecteur om hangende het geding zodanig advies te vragen noch voor het Hof om, voor enig verder oordeel desbetreffend, dergelijk advies in te winnen;

Dat een bestuurlijke overheid niet kan verweten worden, zelfs wetende dat wetswijzigingen nakende zijn, haar overheidstaken onder de nog steeds op het ogenblik van handelen geldende regels verder te zetten;

Overwegende dat de wil van de overheid op duidelijke en niet mis te verstane wijze blijkt uit de schriftelijke vordering die steunt op de concrete gegevens van de zaak, die zowel intern als extern wettig is en op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van het door de beklaagden gepleegde misdrijf en verder steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is; dat geen schending van artikel 159 G.W. blijkt;

Dat niet de rechter de aard van de herstelmaatregel bepaalt (doch wel de bevoegde overheid) noch heeft deze te oordelen over de opportuniteit ervan terwijl verder dient vastgesteld dat het betreffende perceel gelegen is in natuurgebied, een ruimtelijk kwetsbaar gebied zijnde, alwaar niet om het even welke constructie om het even waar mag worden opgericht, zelfs indien dit om loutere feitelijke overwegingen eventueel zou kunnen worden aanvaard en aan welke vaststellingen geen afbreuk wordt gedaan doordat de beklaagden daarover een andere mening hebben;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Overwegende dat het gepast is, zoals de eerste rechter terecht besliste, om een dwangsom op te leggen en het bedrag ervan te bepalen op 125,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals aangegeven door de eerste rechter, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DEZE REDENEN:**HET HOF,**

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis mits volgende wijzigingen:

Gelast dat ten aanzien van beide beklaagden de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de afbraak van de constructie - met inbegrip van de verwijdering van de vloerplaten - en het opruimen en afvoeren van de terreinverharding naar een erkend stort binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 150,08 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
TWEËNTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier